אמר להם הממונה פרק שלישי יומא לג.

לכך שנינו רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה וכי מאחר דאפילו פסולא מדרבנן ליכא למה לי למרק מצוה למרק אביי [6]מסדר מערכה משמיה דגמרא ואליבא דאבא שאול [8]מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת מערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזירי עצים וסידור שני גזירי עצים קודם לדישון מזבח הפנימי ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות [2]והטבת חמש נרות [3]קודם לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודם לקטורת [3]וקטורת קודם לאברים [2]ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין למוספין [3]ומוספין לבזיכין ובזיכין לתמיד של בין הערבים שנאמר [1]והקטיר עליה חלבי השלמים [7]עליה השלם כל הקרבנות כולן אמר מר מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת מנא לן דתניא [7]היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדול' ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של קטורת ואיפוך אנא מסתברא מערכה גדולה עדיפא שכן כפרתה מרובה אדרבה מערכה שניה עדיפא שכן מכניסין ממנה לפנים אפי' הבי כפרתה מרובה עדיפא ואיבעית אימא אי לא משכח עצים למערכה שניה מי לא מעייל ממערכה גדולה מערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזירי עצים מנא לן דכתיב [1]ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר עליה ולא על חברתה [8] מכלל דאיתא לחברתה והאי עליה מיבעי ליה לגופיה תרי עליה כתיבי סידור שני גזירי עצים קודם לדישון מזבח הפנימי אע"ג דהכא כתיב בבקר בבקר והכא כתיב [3]בבקר בבקר אפי' הבי מכשיר עדיף מכשיר מאי ניהו שני גזירי עצים והא אמרת שני גזירי עצים למערכה גדולה אזלי אמר רבי ירמיה שום עצים רבינא אמר הואיל והתחיל במערכה גומר רב אשי אמר אי לא משכח עצים למערכה שניה מי לא מעייל ממערכה גדולה ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות מאי טעמא אמר אביי גמרא גמירנא סברא לא ידענא ורבא אמר כריש לקיש דאמר [1]ריש לקיש [1]אין מעבירין על המצות וכי

מערבי אף ירידתו מן הכבש כשמוך לו דהיינו יסוד דרומי ולא מאין מעבירין על המצות קא יליף לפיומיים דנסכין על יסוד מערבי אמאי פשיטא ליה [טפי] כפיומיים שהן ביסוד מערבי מבחיצון ביסוד דרומי הא אידי ואידי שייך בהו טעמא דאין מעבירין על המצות וכן משמע ר"פ קדשי קדשים (שם דף נח:) דפריך שירי הדם בהדיא כתיב בהו אשר פתח אהל מועד ולא אם אמר ולמה לי קרא אמאי לא נפקא מדרים לקים דאין מעבירין על המצות [9]ויש לומר דלא שייכא דרים לקים אלא היכא דבעינן למעבד תרוייהו שים להקדים הוה דפגע ביה בראשה דבעינן למעבד תרוייהו ולא נעביד לשמיעו תדיר: [ועי' תוס' מגילה ו: ד"ה מסתכר]: עבודי

וכהן הבא להיכל והולך ממזרח למערב בהיכל, כי פגע בראשה במזבח הזהב פגע בראשה, תמיד נשמט ליכא פסול אחר תמיד כל דאיכא אלא מדרבנן דתנן פטור ומפרש בגמרא טעמא דכל היכא דמיקרי ביה זבח לא מחייב אזבחי ואין הטעם לרוץ תיפוק ליה משום שהן פסולין אחר התמיד שכל שחיטת הפסח אחר התמיד והוי כשפח כמועד לשמו דפטור ר' שמעון התם אלא ס"מ דליכא פסולא אלא מדרבנן ועוד דליה מדאמר בתמיד נשחט (דף סב:) וכן השחט אחרים לשם פסח ממנו רבי אליעזר פוסל וז' יהושע מכשיר כיון שנשחט לשם פסח ח"כ נשחט אחר תמיד הערב אלא ס"מ דליכא פסולא אלא מדרבנן עוד דליה מדתנן גבי מי שהיה טמא (דף נח.) נתערב בבכורות אם מבורות הכהנים יתגלו ויתלך שחטום אחר התמיד אלא ס"מ דכשרים מן בתורה אחר שחיטת התמיד אף יש לדחוקם שחיטת התמיד כדתנן בתמיד נשחט (דף פא.) שחטו קודם לתמיד כשר וא"ת למה סבל בעליה הבשר אחילו מדרבנן והלא יסול לבעלותו ולבלינו בראשו של מזבח כדאמרי' כרים תמיד נשחט י"ל דלא אמרינן הכי אלא לגרוע כגון נני מחוסר כפורים פרק תמיד נשחט (דף עט.). מ"ר. אך קשה לרבי מדאמרינן בפרק בתרא דזבחים (דף ל:) פעם אחת נשחטו העדים וקבלו הלוים בשיר וקאמר שאמרו שיר של חול עם התמיד אין הערבים ואמאי נקט שקבלו הלוים בשיר ומיפוק ליה שקבלו כמוסף אלא מדרבנן דתנן בפרק בתרא דתמיד דלאחר הבנה (דף נט.). מ"ר. אך קשה לרבי מדאמרינן בפרק בתרא דזבחים דאמר שמעון אומר הבשר הזה בשר אחר